

ZAŁĄCZNIK:

WT zawierają przepis o brzmieniu:

§ 73. ust.1. *W pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi poziom podłogi powinien znajdować się powyżej lub być równy poziomowi terenu przy budynku.*

Powyższy przepis spowoduje, że jeżeli w budynku położonym na stoku, część budynku będzie zagłębiona, to wówczas cała kondygnacja nie może być przeznaczona na stały pobyt ludzi. Więcej, w takiej sytuacji nawet część kondygnacji, której poziom podłogi w całości będzie ponad poziomem terenu nie będzie mogła być przeznaczona na stały pobyt ludzi, gdyż zgodnie z zapisem tego paragrafu cyt. „*W pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi poziom podłogi powinien znajdować się powyżej lub być równy poziomowi terenu przy budynku.*”

Sformułowanie informujące, że poziom podłogi powinien znajdować się powyżej lub być równy poziomowi terenu przy budynku oznacza, że poziom podłogi nie może być położony poniżej jakiegokolwiek punktu terenu otaczającego budynek. Tak sformułowany przepis nie jest racjonalny, uniemożliwia projektowanie np. domów „ekologicznych”, zagłębionych w skarpie. W czasach, gdy poszukuje się rozwiązań energooszczędnych, taki przepis stoi wbrew słusznym tendencjom. W budynkach częściowo lub nawet całkowicie zagłębionych w terenie, np. takich, które posiadają atrium pośrodku, wszystkie pomieszczenia od strony atrium mogą być odpowiednio doświetlone, a przy istniejących technologiach izolacyjnych odpowiednio zabezpieczone przed wilgocią. Obowiązujące przepisy, ograniczają wolność i prawo wyboru do sposobu użytkowania lub zamieszkiwania pomieszczeń.

Ilustracja przedstawiająca interpretację przepisu

Ilustracja przedstawiająca interpretację przepisu – brak możliwości usytuowania pomieszczenia przeznaczonego na pobyt ludzi w części budynku, która jest zlokalizowana co najmniej na równi terenu do niej przylegającego

Skorygowany § 73. ust. 1. winien uzyskać brzmienie:

§ 73. ust. 1. *W pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi, z wyłączeniem zabudowy jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej, poziom podłogi powinien znajdować się powyżej lub być równy poziomowi terenu przy wydzielającej to pomieszczenie ścianie zewnętrznej oknami i/lub drzwiami.*

WT zawierają przepis o brzmieniu

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

17) kondygnacji podziemnej – należy przez to rozumieć kondygnację zagłębioną poniżej poziomu przylegającego do niej terenu, co najmniej w połowie jej wysokości w świetle, a także każdą usytuowaną pod nią kondygnację;

Zmieniona definicja kondygnacji podziemnej nie rozwiązała wątpliwości interpretacyjnych dot. zakresu zagłębienia tej kondygnacji .

Skorygowany § 3. pkt. 17 winien uzyskać brzmienie:

17) kondygnacji podziemnej - należy przez to rozumieć kondygnację, której poziom podłogi jest umiejscowiony poniżej poziomu terenu przylegającego do tej kondygnacji, przy łącznym spełnieniu warunków:

- 1) zagłębienie kondygnacji poniżej poziomu terenu przylegającego do budynku, powinno wynosić co najmniej połowę największej wysokości kondygnacji w świetle,
- 2) zagłębienie winno obejmować min. 75% obwodu ścian zewnętrznych tej kondygnacji lub jej części stanowiącej odrębną strefę pożarową.

W przypadku położenia budynku na terenach pochyłych, jako połowę wysokości w świetle przyjmuje się średnią sumy zagłębienia kondygnacji ze wszystkich stron budynku.